

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved kgl. Resolution af 13. Maj 1936 blev der nedsat en Kommission til at overveje Spørgsmaalene om Revision af de gældende Bestemmelser om Arv og uskiftet Bo, herunder Spørgsmaalet om særlige Arve-regler for faste Ejendomme samt de særlige Retsregler vedrørende bortblevne Personer, og til eventuelt at udarbejde Forslag til Forandring i Lovgivningen paa de anførte Omraader. I Maj 1941 forelagde Kommissionen Udkast til en ny Arvelov med tilhørende Bemærkninger, hvilket Udkast er tilstillet Rigsdagens Medlemmer.

Kommissionens Forslag bygger helt igennem paa den nedarvede Ret, men indeholder dog paa en Række Omraader væsentlige Ændringer i Forhold til gældende Ret.

Saaledes foreslaas Slægtens Arveret væsentlig begrænset. Denne Arveret omfatter nu 5 Arveklasser, nemlig Arveladerens Afkom samt hans Forældre, Bedsteforældre, Oldeforældre og Tipoldeforældre og i alle disse 4 Klasser de paagældendes Afkom. Denne Arveret har Kommissionen foreslaaet begrænset til Arveladerens Afkom, hans Forældre og deres Afkom og hans Bedsteforældre og deres Børn (Arveladerens Onkler og Tanter), medens der iøvrigt ikke tillægges Slægten Arveret ifølge Loven.

Kommissionen har foreslaaet Livsarvingernes og Ægtefællens Tvangsarveret bibeholdt i den nuværende Skikkelse, men har dog ment, at den frie Testationsret burde forøges fra en Trediedel af Efterladenskaberne til Halvdelen.

I Henhold til § 13 i Lov Nr. 87 af 26. Marts 1923 om Adoption arver Adoptivbarn som Ægtebarn, dog kan der i Adoptionsbevillingen tages Forbehold om, at Adoptivbarnet ikke skal være Tvangsarving efter Adoptanten. Kommissionen har foreslaaet, at Tvangsarveretten for Adoptivbørn helt afskaffes.

Endvidere foreslaar Kommissionen indført et nyt Retsinstitut, Forlodsret, hvortil Forbilledet har været svensk Rets Regler om Underholdsbidrag af Boet til uforsørgede Børn. Dette Institut gaar ud paa, at der til

Børn, hvis Forældre er døde, inden deres Opfostring og Uddannelse er tilendebragt, i Forældrenes Bo skal udredes et særligt Beløb, der i Forbindelse med Barnets Arv er tilstrækkeligt til at give det Underhold og Uddannelse af samme Art og i samme Omfang, som afdøde kunde ventes at have villet give det, og disse Krav skal fyldestgøres forud for Udredelse af Tvangsarvelodder og Opfyldelse af testamentariske Bestemmelser.

Reglerne om Testamente er mere udførlige end Arveforordningens Bestemmelser. Kommissionen har herved i vid Udstrækning taget Hensyn til den Fortolkning af disse Bestemmelser, der har fundet Sted gennem Retspraksis, og forskellige Tvivlsspørgsmaal er blevet løst. Men paa flere Punkter indeholder Kommissionens Forslag Ændringer i Forhold til gældende Ret; saaledes ophæves den sidste Rest af den ældre Konfirmationspraksis, som Arveforordningen har bevaret, og Testamentsvidnerne skal ikke ubetinget føres, medens derimod enhver Tilsidesættelse af Formforskrifterne skal medføre Testaments Ugyldighed, naar Indsigelse fremsættes, selv om denne kun angaar selve Testamentets Form og ikke dets materielle Rigtighed. Ny er ogsaa Reglen om, at Testamente, der træffer Bestemmelse om en Anvendelse af Midlerne, der aabenbart savner fornuftigt Formaal, er ugyldige, og at et Løfte om ikke at genkalde Testamente kun er gyldigt, naar det foreligger i Testamentsform.

Adgangen til at foreskrive Baandlæggelse er foreslaaet noget begrænset, og der er optaget nærmere Regler om Baandlæggelsens Virkninger og Maaden, hvorpaa den skal finde Sted, der dog i det store og hele er overensstemmende med nugældende Ret, som denne er fastslaaet gennem Retspraksis.

Med Hensyn til Reglerne om Arveforskud har Kommissionen navnlig foreslaaet, at Forskuddene skal henregnes til Boet baade ved Beregningen af Arvingernes Lodder og Ægtefællens Boslod samt den testationsfrie Del af Boet.